

STOCKHOLMS STADSFULLMÄKTIGE

MOTIONER

1953

Nr 20

Motion

av fru Inga Johanson m. fl. angående åtgärder för en intensifierad upplysnings- och propagandaverksamhet för förbättrad tandhygien.

Ett allmänt känt faktum är att tandrötan hos befolkningen i vårt land har en så stor spridning, att den kan betecknas som vår vanligaste folksjukdom. Tandrötans stora omfattning utgör väl också den kanske viktigaste orsaken till att det allmänna genom folktandvårdens införande engagerat sig i bekämpningen av denna sjukdom.

Genom statsmakternas försorg ha under en lång följd av år bedrivits utredningar och vetenskapliga undersökningar i syfte att få klarlagt vilka åtgärder, som kunna och böra vidtagas för att minska tandsjukdomarnas utbredning. Resultaten av dessa utredningar och undersökningar ha nyligen framlagts i en rapport till kungl. maj:t. Medicinalstyrelsen påpekar bland annat i en medföljande skrivelse, att tandrötan icke visat någon tendens att minska, snarare tvärtom. Särskilt gäller detta bland barn och ungdom. Genom de vetenskapliga undersökningarna har vidare bevisats, att förtäringen av socker och sötsaker under vissa förutsättningar medverkar till uppkomsten av tandröta. Medicinalstyrelsen rekommenderar därför, att en upplysnings- och propagandaverksamhet igångsättes i syfte att nedbringa den skadliga sockerförbrukningen och förtäringen av snask och sötsaker.

Det är uppenbart, att de vunna resultaten i hög grad måste vara av intresse för kommunerna och landstingen, som ju ha att bära huvuddelen av kostnaderna för den offentliga tandvården. Dessa kostnader äro ingalunda små. Den tandvård som Stockholms stad bedriver kostar skattebetalarna för närvarande närmare 7 miljoner kronor per år och denna siffra kommer att öka betydligt allteftersom tandvården bygges ut enligt den plan, som godkändes av stadsfullmäktige för några år sedan. Kan man genom förebyggande åtgärder minska vårdkostnaderna — undersökningarna ha klart visat att en sådan möjlighet finns — måste de med all makt understödjas av staden. En viss propaganda mot snaskätandet bedrives för närvarande av stadens tandvårdsorgan i folkskolans lägsta klasser, men denna verksamhet har en mycket blygsam omfattning, främst beroende på att tandvårds-

styrelsen icke har tillräckliga ekonomiska resurser för en utvidgning av den. Enligt uppgift disponerar styrelsen sålunda i år endast ett belopp av 3,000 kronor för detta ändamål. Det förefaller oss vara en riktig politik att höja anslaget till propaganda för förebyggande åtgärder i synnerhet med tanke på att staden nu måste anslå avsevärda belopp för tandvård.

Upplysnings- och propagandaverksamheten för en minskad sockerförbrukning och mot det överdrivna snaskätandet måste enligt vår mening kraftigt intensifieras för att några bestående resultat av betydelse skola uppnås. Denna verksamhet, som inte bara bör inriktas på skolbarnen utan omfatta alla åldersgrupper och kategorier av befolkningen, bör bedrivas med utnyttjande av alla de hjälpmedel, som den moderna reklamen och propagandatekniken förfogar över.

Vi hemställa med hänvisning till ovanstående,

att stadsfullmäktige måtte uppdraga åt vederbörande organ att framlägga förslag om en intensifierad upplysnings- och propagandaverksamhet för minskad sockerförbrukning och sötsaksförtäring, i syfte att åstadkomma en förbättrad tandhälsa, samt bevilja erforderliga medel härtill.

Stockholm den 15 juni 1953.

Inga Johanson

Åke Osbjer

Sören Carlson

Sten Andersson